Populisme assembleari

Diputats de la CUP durant un ple al Parlament Foto: ACN / ARXIU.

Potser ja és hora que algú trenqui aquest mantra de la nova manera de fer política amb el recurs de crear una atmosfera favorable a través d'un relat segons el qual la democràcia directa és més demòcrata. Ara sembla que tot allò que no sigui assembleari o consultable a través de minireferèndums no és democràcia, i les evidències històriques ens deixen clar que no sempre un excés de democràcia suposa més democràcia. La CUP ens ha donat lliçons magistrals de fins on arriben aquests excessos i dels seus resultats esperpèntics que no es creu ningú.

“Deixi'm reclamar als polítics escollits democràticament que prenguin decisions”

Els que venim del món de l'empresa sabem prou bé que sovint quan tens responsabilitats i has de decidir, saps que no sempre allò que s'ha de fer coincideix amb allò que es pot fer i, per tant, és molt normal que una part hi estigui en contra perquè no es pot acontentar sempre tothom. I aquest vertigen que provoca tot poder, quan es tracta del poder polític, no tots els polítics són capaços d'assumir-lo; i els mediocres han trobat una coartada perfecta: preguntar a la gent, amb el pretext que és més democràtic, però el que això amaga és la por d'assumir la responsabilitat d'una decisió.

Potser a mi em passa com a aquell de l'acudit que circula contra direcció i es pensa que són tots els altres els equivocats, perquè només trobo discursos de comprensió cap a l'assemblearisme; però ni que sigui per una vegada, deixi'm reclamar als polítics que han estat escollits democràticament que prenguin decisions, encara que en algun cas els suposi desgast. Els hem elegit per això, no per convocar-nos a referèndums ni assemblees.

Quan observo que aquí una gran majoria està d'acord a voler fer una constitució catalana assembleàriament, confirma el que deia sobre el populisme Ernesto Laclau: “En la imaginació populista, el poble assoleix virtuts infinites.” I potser seria hora que algú posés seny i vindiqués que una constitució feta per experts i en un Parlament democràtic, si és referenda, és una constitució democràtica. No ho oblidem!

Ara tenim sobre la taula el projecte BCN World, i el pànic a decidir van portar el president Carles Puigdemont a anunciar una consulta al territori i el vicepresident, amb una acció insolidària amb el seu govern, el reclama per tot Catalunya. És a dir, un projecte d'una gran inversió, que correspon al govern decidir, pretenen passar-ho a tota la ciutadania. Es pot ser més populista? Si volem fer de Catalunya un país seriós, el primer que hem de reclamar és que el govern assumeixi les seves responsabilitats i les exerceixi, com ho fan tots els països seriosos.

Diumenge passat a El País, Moisès Naïm publicava un article brillant titulat: “Necrofília ideològica”. Com saben, la necrofília consisteix en una atracció i excitació sexual cap als cadàvers. I l'article repassava aquesta atracció cap a ideologies reiteradament fracassades. El model de societat de la CUP és un poti-poti entre l'anticapitalisme i l'anarquisme que fa un resultat d'antisistema; és a dir: contrari a tot. I si són contraris a tot, s'entén que utilitzin expressions gruixudes, per acontentar els seus seguidors. Exigir l'impagament del deute, o part del deute, com a condició per aprovar els pressupostos quan havíem signat que votarien sempre amb el govern, és tan lluny de la realitat que mereixerien una resposta contundent; però el vicepresident econòmic,

Oriol Junqueras, s'ha avingut a parlar amb els creditors per, si és possible, allargar els terminis de pagament, com si fos una novetat. El conseller Mas-Colell, sense pressions de la CUP i sí per la necessitat, ja ho va fer. Però això no te res a veure amb no pagar el deute. Ara ens diuen que falten dos mil milions per quadrar-lo; vaja, com abans.

L'activista català Fredi Bentanachs fa pocs dies deia que “l'assemblearisme és ideal per gestionar un casal okupa, però no per al futur d'un país”.

Més clar no es pot dir, però temo que insistiran.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-02-2016 Pàgina 43
-El Punt Avui. Barcelona 14-02-2016 Pàgina 19
-El Punt Avui. Camp i Ebre 14-02-2016 Pàgina 19
-El Punt Avui. Lleida 14-02-2016 Pàgina 19
-El Punt Avui. Maresme 14-02-2016 Pàgina 19

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/941377-populisme-assembleari.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui